

Metoda prowadzenia obserwacji

Obserwacje krzewów leszczyny należy prowadzić w okresie od czerwca do sierpnia, ze szczególnym uwzględnieniem miesięcy lipiec i sierpień, gdy objawy choroby występują w największym nasileniu. Pierwsze symptomy pojawiają się na zielonych okrywkach zawiązków orzechów w postaci ciemnobrunatnych, zagłębionych plam. W miarę wzrostu zawiązków, nekrozy przenoszą się na jasnozielone i miękkie jeszcze orzechy. Na powierzchni porażonych orzechów mogą pojawiać się kremowe wzniesienia - sporodochia, będące skupiskami trzonków i zarodników konidialnych grzyba. Porażone okrywy i zawiązki orzechów gniją i przedwcześnie opadają. Chorobę najłatwiej można zauważyć na odmianach, których orzechy mają krótką okrywę owocową (np. 'Olbrzymi z Halle'). U odmian długookrywowych ('Lamberta Czerwony') niekiedy symptomy choroby widoczne są dopiero po rozerwaniu okrywy owocowej.

Obserwacje należy prowadzić w różnych miejscach plantacji w różnych terminach na losowo wybranych krzewach wykazujących zmiany chorobowe. Ocenę zdrowotności plantacji należy wykonać w lipcu lub sierpniu, kiedy objawy choroby są najbardziej widoczne, ale przed masowym opadaniem porażonych zawiązków. Ocenę porażenia przeprowadzić na próbie 100 losowo wybranych owocostanów z 4-5 roślin w powtórzeniu w 4 powtórzeniach.

Zwalczanie moniliozy leszczyny należy rozpocząć w drugiej połowie maja i powtarzać kilkakrotnie w okresach wilgotnej pogody. Skuteczne są fungicydy tiuramowe oraz zawierające mankozeb. Ponadto należy unikać nadmiernego zagęszczenia plantacji.

OBJAWY MONILIOZY LESZCZYNY

Fot. 1. Objawy moniliozy na okrywkach zawiązków orzechów

Fot. 2. Nekrozy na zielonych orzechach leszczyny